

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING VAN HET BCHV

10 februari 2009

Aanwezigen

Dames: Bleus (MDM), Casteleyn (VMC), Crauwels (VVSG), de Aguirre (UNHCR), Dogniez (Croix-Rouge), Henkinbrant (BCHV), Houben (VwV), Hublot (CIRE), Janssen (Foyer), Janssens (RK), Lejeune (CECLR), Lommee (CBAR), Scheerlinck (Soc. Sol.) Sebastiano (ST), Thiébaud (APD), Verstrepen (OVB), Van Goethem (BCHV), Yordanova (ADDE).

Heren: Bienfait (CGVS), Beys (Caritas), Dutordoir (RK tracing), Geysen (DVZ), Halimi (IOM), Ramakers (Fedasil), Renders (JRS), Vinikas (BCHV).

Mededelingen bij de opening van de vergadering

De heer Vinikas deelt het overlijden van De heer Jaeger mee, gewezen voorzitter van het BCHV en oud lid van het UNHCR, één van de redacteurs van “Handbook on procedures and criteria” van het UNHCR en oprichter van de contactvergaderingen van het BCHV. De heer Vinikas zal aanwezig zijn op de begrafenis om zijn rouwbeklag mee te delen in naam van het BCHV.

De heer Vinikas kondigt het vertrek van Mevrouw Mathilde Henkinbrant aan, coördinatrice van de juridische dienst van het BCHV.

De heer Vinikas stelt Meester Kati Verstrepen voor die de Orde van de Vlaamse Balies (OVB) zal vertegenwoordigen op de contactvergadering.

De heer Vinikas stelt Mevrouw Van Goethem voor, een juriste door het BCHV geëngageerd in het kader van het project gezinshereniging.

De heer Vinikas deelt mee dat de vragen die vorige maand gesteld werden in verband met regularisatie overhandigd werden aan De heer Gozin. Hij herinnert eraan dat de contactvergaderingen gewijd zijn aan asielvraagstukken en hij nodigt de deelnemers uit hun vragen over regularisatie te stellen aan de organisaties die deze vraagstukken behandelen (VwV, CIRE, FAM).

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 13 januari 2009

Het verslag van de vergadering van 13 januari 2009 werd goedgekeurd zonder opmerkingen.

Mededeling van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. In de loop van de maand januari 2009 werden 1.314 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 62,35 asielaanvragen per werkdag (20 werkdagen). 1.247 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 32 in de gesloten centra en 35 aan de grens. Dit betekent een stijging van 244 asielaanvragen in vergelijking met december 2008 (of 8,46/werkdag) en 217 in vergelijking met januari 2008.
2. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in januari 2009 zijn: Irak (177), Afghanistan (143), Rusland (111), Kosovo (72), Guinea (70), Armenië (67), Kongo (62), Iran (59), Servië (37) en China (35).
3. In januari 2009 werden 998 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 702 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 113 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26 quater), 183 weigeringen van inoverwegingname (13 quater) en 100 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. In totaal werden 1.098 asielaanvragen afgewerkt.
4. Er is een lichte daling te bemerken voor wat het aantal ingediende meervoudige asielaanvragen betreft. In januari 2009 werden 316 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 25 minder dan in de maand december 2008). Dit vertegenwoordigt 25,36% van het aantal aanvragen dat ingediend werd in de maand januari 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Irak (43), Iran (39), Afghanistan (37), Rusland (30), China (25) en Kosovo (17).
5. Met betrekking tot de opsluitingen: niemand werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de "Dublin"-gevallen werden 23 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 41 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van bijlage 26 quater (weigering van ten laste neming door België). 2 gezinnen met in totaal 5 kinderen werden naar Zulte overgebracht.
6. In januari 2009 werden 82 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (63 jongens en 19 meisjes). 77 van hen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied en 5 aan de grens. Er waren 3 NBMV tussen 0 en 5 jaar oud, 3 tussen 6 en 10 jaar, 17 tussen 11 en 15, 33 16-jarigen en 23 17-jarigen. 3 NBMV werden na het ondergaan van een leeftijdstest meerderjarig bevonden. Onder hen waren 24 NBMV afkomstig uit Afghanistan, 16 uit Irak, 10 uit Guinea, 7 uit Kongo, 4 uit Angola en eveneens 3 uit Rwanda.
7. De heer Renders had op voorhand volgende vraag doorgestuurd: hij stelt vast dat de meeste vreemdelingen die aan de grens aangetroffen worden, die naar een gesloten centrum worden overgebracht en waarvoor in het kader van de Dublin II- reglementering een vraag tot overname aan een andere lidstaat wordt gericht, vastgehouden worden op basis van het artikel 74/5 Vw (opsluiting aan de grens) en niet op basis van artikel 51/5

Vw, dat opsluiting in het kader van de Dublin II- reglementering voorziet. Voor de betrokken personen heeft dit gevolgen op verschillende vlakken, bijvoorbeeld met betrekking tot de maximumtermijn van opsluiting. De heer Geysen merkt op dat voor personen die aan de grens aangetroffen worden en asiel aanvragen, onmiddellijk een beslissing tot vasthouding dient getroffen te worden maar dat het op dit ogenblik nog niet geweten is of het een Dublin geval betreft. Daarom wordt de beslissing om de personen vast te houden, genomen op grond van artikel 74/5 Vw. Wanneer achteraf vastgesteld wordt dat het een Dublin geval betreft, wordt er geen nieuwe beslissing tot vasthouding genomen. De eerste beslissing tot vasthouding wordt behouden. De heer Renders is de mening toegedaan dat, wanneer er op een bepaalde situatie twee wetsartikelen toegepast kunnen worden, men de voorkeur moet geven aan het wetsartikel die het minst indringend is voor de betrokken persoon.

8. Een tweede vraag die door de heer Renders op voorhand werd gesteld, is of vreemdelingen die in het kader van de Dublin II- reglementering aan België overgedragen worden hier bij hun aankomst door iemand worden opgewacht. De heer Geysen antwoordt dat de politie aan de grensposten er telkens door DVZ van op de hoogte wordt gebracht, wanneer een vreemdeling in het kader van de Dublin II- reglementering op het grondgebied zal toekomen. De heer Renders vraagt of er in dat geval iemand aangeduid wordt om deze mensen op te vangen? De heer Geysen antwoordt dat de betrokken personen zich bij de politie aan de grenspost moeten gaan aanmelden. Wanneer de persoon zich gaat aanmelden wordt hem onmiddellijk een bijlage 26 afgeleverd. Wettelijk gezien bestaat er een mogelijkheid om deze personen van hun vrijheid te beroven, maar hier werd -voor zover de heer Geysen weet- nog nooit gebruik van gemaakt. Na de aflevering van de bijlage 26 wordt aan de persoon een treinticket overhandigd en worden hem instructies gegeven om zich bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dispatching te gaan aanmelden. Vele personen melden zich echter niet aan.
9. De heer Renders merkt op dat er in januari verschillende vreemdelingen, die zich NBMV hadden verklaard, in gesloten centra werden opgesloten. Het betrof in totaal ongeveer een tiental personen, die aan de uitgang van het vliegtuig komende van Griekenland door de politie werden opgewacht en bij verificatie van hun paspoort, dat vals bleek te zijn, naar het gesloten centrum in Merksplas werden overgebracht. Deze personen werden bovendien slechts zeer laat bij de Dienst Voogdij gesignaleerd. De sociale assistent van het gesloten centrum had deze personen in eerste instantie bij de Dienst identificatie van DVZ gesignaleerd. Deze had het dossier overgemaakt aan de Cel Minderjarigen van DVZ. Pas daarna (en dus in derde instantie) werd de Dienst Voogdij gewaarschuwd. Zou het niet meer opportuun zijn indien de sociale dienst onmiddellijk de Dienst Voogdij zou verwittigen?
10. De heer Geysen zegt dat NBMV in principe nooit naar een gesloten centrum worden overgebracht. De betrokkenen hadden dus in eerste instantie verklaard meerderjarig te zijn. Indien een vreemdeling achteraf verklaart minderjarig te zijn, wordt er onmiddellijk een fiche NBM opgesteld. Deze fiche wordt aan DVZ overgemaakt, die hier onmiddellijk de Dienst Voogdij van op de hoogte brengt. In principe gaan hier slechts enkele uren over. In de zaak waar de heer Renders naar verwijst, waren er bij DVZ ernstige twijfels gerezen aangaande de minderjarigheid van de betrokken personen. Om deze reden had de dienst identificatie een nieuwe fiche NBM opgesteld en had zij twijfels geuit aangaande de minderjarigheid van de betrokkenen. De Dienst Voogdij werd daarna onmiddellijk

verwittigd. Het feit dat de fiche NBM aangepast moest worden, kan de vertraging in signalisatie aan de Dienst Voogdij in deze zaak verklaren. Achteraf is trouwens gebleken dat de personen effectief niet minderjarig waren.

11. Mevrouw Casteleyn vraagt of DVZ zijn praktijk van terugwijzing naar Griekenland gewijzigd heeft, rekening houdend met het nieuwe rapport van de Raad van Europa dd. 4 februari 2009 (CommDH(2009)6)¹. De heer Geysen zegt dat het vraagstuk rond de terugwijzingen naar Griekenland wordt onderzocht, maar dat er uit twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gebleken is dat wat betreft Griekenland, Dublin-II kan worden toegepast. Mevrouw Casteleyn merkt op dat het recente rapport van de Raad van Europa de conclusie die in die arresten wordt gemaakt tegenspreekt. De arresten werden uitgesproken op het ogenblik dat het rapport van de Raad nog niet gepubliceerd was. De heer Geysen wijst erop dat DVZ altijd eerst garanties vraagt vooraleer een asielzoeker naar Griekenland wordt teruggestuurd. In ieder geval, betreft het hier een politieke keuze. Er wordt op dit ogenblik gewerkt aan een nota, die aan de minister zal worden voorgelegd. Bij het opstellen van de nota zal de heer Geysen rekening houden met de arresten en met het rapport van de Raad dd. 4 februari 2009.
12. Mevrouw Houben wijst erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwisting zich in de arresten waar de heer Geysen naar verwijst enkel uitspreekt over het risico op *refoulement*. Daarnaast stellen zich in Griekenland echter nog andere problemen, zoals op het vlak van de opvang van de asielzoekers. Ook daarmee dient men rekening te houden bij het opstellen van de nota die aan de minister zal worden voorgelegd.
13. Mevrouw de Aguirre deelt mee dat het UNHCR zich recentelijk opnieuw uitgesproken heeft over de situatie in Griekenland, naar aanleiding van een vraag die door de Zweedse autoriteiten werd gesteld. De positie die het UNHCR in april 2008 ingenomen had², wordt hierin bevestigd. Het UNHCR erkent dat Griekenland sinds april 2008 inspanningen gedaan heeft, maar dat er nog een lange weg af te leggen is. Ondertussen blijft UNHCR bij haar analyse van het Griekse asielsysteem en de daaruit voortvloeiende aanbevelingen zoals uiteengezet in het standpunt van april 2008, te weten dat regeringen gebruik maken van de bevoegdheid van artikel 3, lid 2 van de Verordening om de verantwoordelijkheid voor de afhandeling van asiolverzoeken op zich te nemen. UNHCR zal de informatie die werd gedeeld met de autoriteiten van Zweden en andere Europese lidstaten ook delen met de Belgische autoriteiten. Deze informatie zal waarschijnlijk ook ter beschikking worden gesteld van andere geïnteresseerden.
14. Mevrouw Thiébaud zegt dat er zich een probleem stelt met betrekking tot asielzoekers die in een gesloten centrum verblijven op het ogenblik dat ze als vluchteling worden erkend. Zij moeten het gesloten centrum verlaten op het ogenblik dat zij de erkenningsbeslissing ontvangen. Soms worden de beslissingen echter zo laat ter kennis gebracht, dat het voor

¹ Council of Europe: Commissioner for Human Rights, *Report by Thomas Hammarberg, Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, following his visit to Greece on 8-10 December 2008. Issue reviewed: Human rights of asylum seekers*, 4 February 2009. CommDH(2009)6. Online. UNHCR Refworld, available at: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/49898d5c2.html>

² UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Position on the Return of Asylum-Seekers to Greece under the "Dublin Regulation"*, 15 April 2008. Online. UNHCR Refworld, available at: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4805bde42.html>

deze personen niet meer mogelijk is om elders nog een plaats te vinden om de volgende nacht door te brengen. Dit overkwam vorige week een ouder met een kind. Hier moet een oplossing voor worden gezocht. Men zou er bijvoorbeeld op kunnen letten dat deze personen hun beslissing in de voormiddag krijgen, zodat ze de tijd hebben om naar Dispatching te gaan; DVZ zou Dispatching van dergelijke gevallen rechtstreeks op de hoogte kunnen brengen; men kan minstens een noodnummer meegeven aan deze personen. Een andere mogelijke oplossing zou erin kunnen bestaan om de kennisgeving van een erkenningsbeslissing uit te stellen tot de volgende dag, indien deze anders te laat op de dag zou worden verzonden. De heer Geysen zegt dat DVZ zelf vaak pas in de namiddag van de erkenningsbeslissing op de hoogte wordt gebracht. In ieder geval kan de oplossing er niet in bestaan om deze personen na de ontvangst van de beslissing nog vast te houden. Indien er dan iets zou voorvallen, zou DVZ verantwoordelijk zijn. Ook Fedasil heeft dit probleem al opgemerkt en stelt voor om daar met DVZ, het CGVS, Fedasil en het Rode Kruis binnenkort rond samen te komen.

15. Mevrouw Thiébaud merkt op dat de verlengingen van een subsidiair beschermingsstatuut lang op zich kunnen laten wachten. De heer Geysen zegt dat DVZ met een kleine achterstand kampt, maar dat de verlengingen er meestal vrij snel komen.
16. Mevrouw Houben merkt op dat er in januari veel asielaanvragen zonder voorwerp werden afgesloten (100). De heer Geysen bevestigt dat dit er meer zijn dan normaal. Dit komt omdat men in januari veel dossiers heeft afgesloten van asielzoekers die niet gereageerd hadden op de uitnodiging, waarbij ze in november voor een interview werden opgeroepen. De wet voorziet nu in automatische afstand van de asielaanvraag na een verloop van 15 dagen na de datum waarop men opgeroepen was. De personen ten aanzien van wie men een dergelijke beslissing nam, krijgen in principe een bevel om het grondgebied te verlaten. De meeste zijn op dat ogenblik echter al verdwenen.
17. Mevrouw Casteleyn vraagt of DVZ, net zoals het CGVS, extra voorzichtig te werk gaat wanneer het personen betreft die in de noodopvang verblijven. De heer Geysen zegt dat DVZ de verblijfplaats van deze personen achterhaalt op basis van de informatie die in het wachtregister staat. Hierin staat echter niet gepreciseerd of iemand in een noodopvang verbleef, dan wel ergens anders. DVZ gaat dit niet op eigen initiatief verder onderzoeken. De uitnodigingen worden trouwens door de DVZ bijna altijd in de hand betekend op het ogenblik van de asielaanvraag.
18. Mevrouw Verstrepen vraagt of asielzoekers die niet kwamen opdagen op de datum van het interview en voor wie de termijn van 15 dagen inmiddels gepasseerd is, maar die nog geen BGV ontvingen, zich alsnog voor een interview kunnen aanbieden? De heer Geysen zegt dat dit kan en dat deze personen alsnog zullen worden verhoord.
19. Mevrouw Janssen vraagt of de personen ten aanzien van wie na het verlopen van de termijn van 15 dagen een BGV wordt afgegeven, een tweede asielaanvraag kunnen indienen. De heer Geysen antwoordt bevestigend. De tweede asielaanvraag zal worden gezien als een 'meervoudige asielaanvraag', en het dossier zal in ieder geval doorgestuurd worden naar het CGVS. Indien het echter om een derde asielaanvraag gaat (bvb. nadat een eerste asielaanvraag werd afgewezen, en men zich na de tweede asielaanvraag niet presenteerde), is de doorverwijzing uiteraard niet automatisch.

20. De heer Vinikas vraagt of NBM vaak niet komen opdagen voor een interview. De heer Geysen zegt dat veel minderjarigen afstand doen van hun asielaanvraag op aanraden van de voogd.

Mededeling van het Commissariaat- Generaal (de heer Bienfait)

21. Als antwoord op de commentaar van Mevrouw Thiébaud over het net voor het weekend vrijlaten van mensen die erkend worden als vluchteling, signaleert De heer Bienfait dat hij zich zal informeren over de huidige praktijk van het CGVS om te zien of het nodig is dat men maatregelen neemt om zulke situaties in de toekomst te vermijden. Na inlichtingen ingewonnen te hebben, blijkt dat het CGVS sinds lange tijd de beslissingen in de gesloten centra 's ochtends mededeelt en niet in de namiddag. Het blijkt dus dat de oplossing voor het probleem op een ander niveau moet gezocht worden.
22. De heer Bienfait herinnert eraan dat het CGVS ondertussen verhuisd is naar één van de torens van het WTC II.

Nieuw adres CGVS vanaf 19/01/2009

WTC II

Koning Albert II-laan 26 A

1000 BRUSSEL

De Commissaris Generaal nodigt de gewoonlijke partners van het CGVS, en in het bijzonder de leden van het BCHV, uit voor een begeleid bezoek aan de nieuwe lokalen op 27 maart om 15u. De nieuwigheid zit in de lokalen specifiek aangepast voor de gehoren, dewelke niet meer plaats vinden in de bureaus van de dossierbehandelaars, zoals voordien het geval was.

23. In januari heeft het CGVS twee maal minder beslissingen genomen dan gewoonlijk, met als voornaamste reden de verhuis. 455 beslissingen werden genomen, waarvan 153 erkenningen als vluchteling, 11 toekenningen van subsidiaire bescherming, 280 weigeringen van het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming, 11 weigeringen ter in overweging neming van asielaanvragen van residenten van lidstaten van de EU en 26 technische weigeringen, maar geen uitsluitingen. De achterstand die de vorige maand op 5.197 dossiers stond, is gestegen naar 5.469 dossiers. De verhuis is goed verlopen en het CGVS is opnieuw volledig operationeel maar gezien de verhoging van het aantal asielaanvragen en de moeilijkheid om het vertrek van het personeel te compenseren omwille van budgettaire redenen, vreesst het CGVS geconfronteerd te zullen worden met moeilijkheden om deze achterstand weg te werken.
24. De 120 erkenningen als vluchteling werden vooral aan onderdanen van volgende landen toegekend: Rusland (Tsjetsjenen) (24), Irak (14), China (10), Afghanistan (10), Guinee (vooral gevallen met risico op genitale mutilatie) (9), Iran (7), Rwanda (5), Kongo (5), Burundi (5), Kosovo (5), Sri Lanka (4) en Mauritanië (4). De toekenning van de subsidiaire bescherming werd gegeven aan de volgende nationaliteiten: Irak (7), Afghanistan (3) en Somalië (1).
25. De heer Bienfait herinnert eraan dat een prejudiciële vraag gesteld werd door Nederland aan het Hof van Justitie van Luxemburg over Artikel 15 C van de Kwalificatie Richtlijn

((CJCE - Zaak C-465/07 (Elgafaji) – Richtlijn 2004/83/RE). Het arrest wordt verwacht op donderdag 17 februari. Het arrest werd effectief op die datum uitgegeven en is beschikbaar op de site <http://curia.europa.eu/fr/actu/activites/index.htm>. Het verdient de aandacht tijdens één van de volgende vergaderingen.

26. De heer Bienfait deelt mee dat het project European Asylum Curriculum (EAC) in zijn fase van concreet gebruik is getreden. De gecreëerde vormingsmodules werden getest en worden voortaan gebruikt. Een sessie “Train the trainers” werd gegeven in Utrecht over het thema van inclusie (statuut van vluchteling en subsidiaire bescherming). De heer Bienfait gaf deze vorming aan toekomstige vormers die de asielinstanties van 10 landen vertegenwoordigden, waaronder Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk, Zweden, Nederland, Polen, Italië en België. De vorm en de inhoud van deze vorming werden goed ontvangen en zullen vanaf nu gebruikt worden in vormingsprogramma’s voor agenten van de respectieve landen. Dit betekent een concrete vooruitgang richting de harmonisering. Het gaat ook over een context waarin het CGVS invloed kan uitoefenen op het asielbeleid van de andere Europese instanties daar de inhoud van een vorming niet neutraal is (bijvoorbeeld over het vraagstuk gender of subsidiaire bescherming). Een type vormingsmodule bestaat uit drie dagen e-learning (dus op een computer op zijn ritme op bureau) en twee dagen “face to face” met een vormer. Deze werd ontwikkeld onder supervisie van een referentiegroep (waaraan UNHCR, ECRE en de vereniging van rechters deelnemen). Het academisch netwerk Odysseus is eveneens direct geassocieerd met het project.
27. Mevrouw Houben vraagt of deze vormingsmodules publiek zullen gemaakt worden. De heer Bienfait zegt dat dit nog niet beslist is maar dat EAC als doel heeft een gemeenschappelijke opvatting over asiel in Europa te favoriseren, maar enkel op het niveau van de instituties.
28. De heer Vinikas merkt op dat Minister Turtelboom recent haar interesse getoond heeft in resettlement. De heer Bienfait bevestigt dat een herinstallatieproject van 50 Irakezen op de agenda staat van de volgende ministerraad. De principebeslissing werd immers goedgekeurd op de ministerraad van 13 februari.
29. Mevrouw Casteleyn vraagt of de vermindering van de middelen van het CGVS een vertraging van de procedures of een bevroering van de oudste dossiers met zich mee zal brengen (Last in First out). De heer Bienfait legt uit dat het CGVS ondanks alles hoopt verder te gaan met het wegwerken van de achterstand. In 2008 was een derde van de capaciteit van een honderdtal agenten voorbehouden aan het proces van hun statutarisering. Gezien de nieuwe omstandigheden is het CGVS genoodzaakt zijn interne procedures te herzien om te kunnen doorgaan met het nemen van beslissingen binnen de 6 maanden, zonder de kwaliteit van de behandeling in het gedrang te brengen.
30. Mevrouw Casteleyn vraagt of het CGVS de subsidiaire bescherming toekent aan Burundezen, zoals dit gedaan wordt door de RVV. De heer Bienfait antwoordt dat het CGVS nog geen definitief standpunt heeft ingenomen over dit onderwerp. Wat betreft Oost-Kongo blijft de subsidiaire bescherming actueel voor de personen afkomstig uit de Kivus. Voorts worden er vaak beslissingen ter erkenning van het statuut van vluchteling genomen voor asielzoekers van die regio’s en meer bepaald van Oost-Kongo. Op vraag van De heer Renders zal De heer Bienfait zich informeren over het standpunt van het

CGVS over de Sri Lanka-dossiers. Na inlichtingen: er is geen verandering in het beleid van het GCVS (dus geen subsidiaire bescherming), maar wel beslissingen ter erkenning van de kwaliteit van vluchteling (zie bijvoorbeeld de statistieken van januari, met 4 beslissingen ter erkenning voor Sri Lankezen).

De heer Beys vraagt of de positie van het CGVS over Ivoorkust geëvolueerd is. De heer Bienfait zegt dat het CGVS al lange tijd geen subsidiaire bescherming meer toekent maar deze ook niet intrekt (het is belangrijk om te verduidelijken dat de voorwaarden voor het toekennen en het intrekken van het statuut van subsidiaire bescherming niet dezelfde zijn.)

31. Mevrouw Janssens en de Dienst Voogdij vragen naar de stand van zaken van de achterstand in de asielprocedure van NBMV uit Afghanistan en Georgië. Na inlichtingen: er blijkt geen specifieke politiek te zijn ten aanzien van minderjarige asielzoekers uit Georgië en Afghanistan.

Mededeling van de Dienst Voogdij (Mevrouw Sebastiano)

32. In januari 2009 registreerde de Dienst Voogdij 268 signalementen van NBMV (142 jongens en 26 meisjes). 79 werden gesignaleerd door de politie, 67 door het asielbureau van DVZ, 4 door de dienst identificatie van DVZ, 7 door het bureau minderjarigen van DVZ en 10 door advocaten of VZW. Het ging vooral om jongeren tussen 14 en 17 jaar oud: 10 waren 14 jaar oud, 36 waren 15 jaar oud, 52 waren 16 jaar oud en 45 waren 17 jaar oud. Er werd getwijfeld aan de leeftijd in 39 gevallen. 25 leeftijdstesten werden uitgevoerd in januari. Geen enkel geval van mensensmokkel werd geregistreerd. In januari waren er 48 definitieve en 16 voorlopige toekenningen van voogden.
33. Onder deze minderjarigen waren er 51 Afghanen, 15 Algerijnen, 15 Irakezen, 12 Marokkanen, 9 Guinéens, 8 Indiërs, 7 Angolezen en 6 Congolezen. 5 kwetsbare minderjarige Europeanen werden eveneens geregistreerd: 4 Roemenen en een Let. In deze gevallen volstaat het voor de Dienst Voogdij een logement te zoeken en hulpdiensten voor jongeren te contacteren. De Omzendbrief van 2 augustus 2007 betreffende niet begeleide Europese minderjarigen die zich in een kwetsbare situatie bevinden voorziet inderdaad maar in een tijdelijke omkadering van deze minderjarigen. Op grond van deze omzendbrief is de dienst signalement van Europese vluchtelingen in kwetsbare situatie (SEMK), in werkelijkheid de Dienst Voogdij, belast om de nodige maatregelen te nemen om een gepaste sociale opvolging te organiseren.
34. De heer Renders vraagt of de NBM, elders gedetineerd dan aan de grens, een voorlopige voogd krijgen aangeduid wanneer hun leeftijd in twijfel wordt getrokken. Mevrouw Sebastiano antwoordt dat dit het geval is en zij geeft het voorbeeld van de minderjarigen die in Everberg opgesloten zijn. De termijn van drie dagen waarop de leeftijdstest moet worden uitgevoerd is enkel dwingend in gevallen aan de grens maar de Dienst Voogdij beschouwt elk geval van detentie als dringend. Het transport van de minderjarige naar de hospitalen om de leeftijdstest uit te voeren, wordt georganiseerd door het Bureau T van DVZ. De heer Renders verwijst naar de situatie van een opgesloten Indische NBMV die 15 dagen heeft gewacht op het resultaat van de test. Hij vraagt wie de bezoekers van de gesloten centra moeten contacteren als ze een persoon ontmoeten die zich minderjarig verklaart. Mevrouw Sebastiano zegt dat ze de Dienst Voogdij kunnen contacteren, die op haar beurt DVZ zal informeren.

35. De heer Beys vraagt op basis van welke criteria de Dienst Voogdij beslist om over te gaan tot een leeftijdstest. Is dit wanneer er twijfel is geuit in de fiche van het signalement? Is de Dienst Voogdij al overgegaan tot psychotechnische test? Mevrouw Sebastiano antwoordt dat er reeds contact genomen is maar dat zulk een test enkel de maturiteit en niet de leeftijd test. Artikel 7 van de wet op de voogdij vermeldt de instanties die hun twijfel kunnen uiten over de leeftijd. Een test kan worden uitgevoerd zelfs wanneer er twijfel werd geuit na het signalement, maar dat wordt door de Dienst Voogdij niet automatisch aanvaardt.
36. Mevrouw Lejeune vraagt hoeveel van de gesignaleerde NBM asiel hebben aangevraagd. Mevrouw Sebastiano legt uit dat de cijfers van de Dienst Voogdij en die van DVZ niet altijd overeenkomen omdat de Dienst Voogdij de gekende gegevens doorgeeft op het moment van het signalement en dus niet de geactualiseerde gegevens.
37. Mevrouw de Aguirre vraagt of de Dienst Voogdij weet waarom verschillende minderjarige Afghanen geen asiel aanvragen. Mevrouw Sebastiano legt uit dat sommigen hun traject vervolgen tot in Groot-Brittannië. Anderen verdwijnen omdat gezien het gebrek aan opvangplaats, ze gelogeerd zijn in de structuren van de Franse Gemeenschap waar de sociale opvolging minder georganiseerd is.

Mededeling van het UNHCR (Mevrouw de Aguirre)

38. Mevrouw de Aguirre deelt mee dat de volgende documenten beschikbaar zijn op refworld « *UNHCR's Refworld - Case Law Collection User Guide* », January 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/497da4f82.pdf>), « *Convention on the Rights of Persons with Disabilities: Advocacy Toolkit* », 1 July 2008 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/497f04592.pdf>) en « *Refugee Protection and Human Trafficking. Selected Legal Reference Materials* », First Edition December 2008 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/498705862.pdf>).

Mededeling van het IOM (De heer Halimi)

39. In januari 2009 zijn 264 personen vrijwillig teruggekeerd naar hun land van herkomst, waarvan 98 naar Brazilië, 24 naar Mongolië, 16 naar Oekraïne, 12 naar Moldavië en 11 naar Slovaakse.
40. De begunstigen van de REAB waren 179 illegalen (waarvan 26 herintegratiehulp ontvingen), 59 uitgeprocedeerde asielzoekers en 26 personen die afstand gedaan hebben van hun asielprocedure.

Mededeling van Fedasil (De heer Ramakers)

41. De heer Ramakers deelt mee dat er in 2008, 2.669 personen vrijwillig zijn teruggekeerd met de REAB, waarvan ongeveer 1.000 met een reïntegratiepremie. Dit is ongeveer twee keer meer als in 2007. Een Koninklijk Besluit over vrijwillige terugkeer is in voorbereiding en moet vermijden dat de REAB zou vervangen worden door de reïntegratie zonder meer.

42. Op dit moment tellen de opvangstructuren 15.850 plaatsen en vangen ze 16.300 personen op. De situatie blijft problematisch. Om mensen te kunnen opvangen heeft Fedasil het aanbod van het leger moeten gebruiken om mensen onder te brengen in de sportzaal van de caserne van Evere.
43. Mevrouw Casteleyn voegt toe dat het syndicaat der militairen geprotesteerd heeft. De heer Ramakers bevestigt dat het syndicaat geprotesteerd heeft omdat de militairen geen toegang meer hebben tot hun sportzaal tussen 17u en 7u en ze de overdracht van ziektes vrezden. Fedasil heeft hen uitgelegd dat alle opgevangen asielzoekers een opsporingstest voor TBC hebben ondergaan.
44. De heer Ramakers deelt mee dat de Ministerraad beslist heeft om 5 miljoen toe te kennen voor het openen van opvangplaatsen in de komende 6 maanden. Een Croix Rouge opvangcentrum zal openen in Bouvy en bijkomende akkoorden worden afgesloten met de LOI. Er is nochtans weinig hoop voor een snelle oplossing van de crisis, gezien de moeilijkheid om adequate gebouwen te vinden. Momenteel zijn er geen overdrachten meer van collectieve centra naar de LOI omdat de plaatsen in de LOI toegekend worden aan nieuwkomers. De situatie op Dispatching blijft gespannen. Het is niet zeldzaam dat er 400 personen wachten in de zaal waar er maar 88 kunnen zitten. De personen die zich in de namiddag aanbieden worden automatisch doorverwezen naar de nachtopvang omdat Dispatching in de namiddag de plaatsen toewijst aan de mensen en geen tijd meer heeft om open plaatsen te zoeken. Mevrouw Verstrepen is verontrust over de juridische bijstand waarvan deze personen genieten en de toegang tot een advocaat. Mevrouw Janssens antwoordt dat een folder in verschillende talen is verspreid op Dispatching om onder andere uit te leggen dat het recht op juridische bijstand gratis is. Mevrouw Henkinbrant voegt toe dat het desondanks moeilijk is om juridische hulp van kwaliteit te verzekeren aan de personen die in de noodopvangstructuren zitten omdat het merendeel geen toegang heeft tot fax of telefoon, wat hen belet hun advocaat te contacteren of om stappen te ondernemen om hun dossier te vervolledigen.
45. Mevrouw Janssens vraagt hoeveel personen de centra hebben verlaten ten gevolge van de instructies van Minister Arena ter afschaffing van de codes 207 van verschillende categorieën personen in lange procedure. De heer Ramakers antwoordt dat het om minder dan 500 personen gaat en dat het effect van deze maatregel niet voldoende is om de opvangstructuren te ontlasten. Het laat enkel toe dat CASU nu 30 personen opvangt in plaats van 100.
46. Mevrouw Janssens en De heer Renders vragen hoelang de overdrachten van de centra naar de LOI zullen worden stopgezet en of het nog nuttig is om een overdracht aan te vragen. De heer Ramakers legt uit dat Fedasil niet gunstig kan antwoorden op deze vragen.
47. Mevrouw Thiébaud vraagt wat er nu van aan is van de nieuwe competentie van de OCMW in de materie van de huurwaarborg. Madame Crouwels zegt dat er zich problemen stellen van rechtszekerheid in verband met de vraag welk OCMW bevoegd is voor de betaling van de huurwaarborg van personen die de opvangstructuren verlaten. Op vraag van het BCHV voegt Mevrouw Crouwels de volgende informatie toe ter precisering:

“Overeenkomstig de nieuwe wet is dit het OCMW van de plaats waar de woning gelegen is. Dit blijkt in de praktijk talloze problemen met zich mee te brengen.

Vooreerst, is het onduidelijk wanneer men een woning heeft? Is dit op het ogenblik dat men een huurcontract kan voorleggen? Of minstens een aanbod daartoe? We merken dat de OCMW in de grote steden hier op een verschillende manier mee omgaan. Het OCMW van Antwerpen bv. vraagt veel vooraleer het bereid is een huurwaarborg te verlenen. Het OCMW van Gent is hierin soepeler. (...)

Zijn er andere oplossingen mogelijk? De OCMW zelf verdedigen het idee om een huurwaarborgfonds op te richten. Het probleem van de moeilijke toegang tot een woning op de privé- markt stelt zich immers voor het OCMW publiek in het algemeen, niet enkel voor de asielzoekers. (...)

Door de banken worden de personen van wie de code 207 wordt geschrapt op gelijke manier behandeld als personen die zich op een illegale manier op het grondgebied bevinden. Aan deze personen wordt niet toegestaan om een geblokkeerde rekening te openen. (...)

Zij die er niet in slagen om een woning te vinden, gaan vaak bij kennissen op de bank slapen. Op dat ogenblik worden ze door de OCMW gekwalificeerd als 'dakloos' en zal het OCMW van de feitelijke verblijfplaats bevoegd zijn."

48. Mevrouw Houben vraagt of Fedasil geïmpliceerd wordt in de herinstallatieprojecten. De heer Ramakers legt uit dat Fedasil deelneemt aan de vergaderingen met de vertegenwoordigers van de kabinetten Turtelboom en Arena en van het CGVS. Er werd beslist om 50 Irakezen te laten komen in groepen van 10 maar deze beslissing zou reeds ingetrokken zijn. Deze personen zouden opgevangen worden in centra waar de personen zelf kunnen koken. Mevrouw de Aguirre vraagt hoeveel Irakezen bij de asielzoekers gelogeed zouden worden. De heer Ramakers antwoordt dat de centra reeds een gemengde bevolking ontvangt van erkende vluchtelingen, asielzoekers en illegalen. Het zou enkel gaan om een eerste opvang in afwachting van een doorverwijzing naar een definitieve structuur. De mogelijkheid om deze personen in LOI onder te brengen werd besproken maar werd niet weerhouden.
49. De heer Beys signaleert dat het KB dat de Ministers van de regering Van Rompuy benoemt refereert naar het protocol van 2005 besloten tussen DVZ en Fedasil. Een mail is eveneens verzonden naar verschillende centra, met het voorstel dat ze hun lijst van illegale residenten doorsturen naar DVZ. Heeft hij de bedoeling om de centra op die manier te ledigen? De heer Ramakers legt uit dat het protocol herbesproken werd in het kader van de onderhandelingen tussen de partijen. In 2005 constateerde Fedasil dat DVZ overging tot arrestaties in de centra. DVZ had bevestigd dat het ging om een strategie van hun kant. Fedasil had dus dat protocol besloten, wat de enige manier was om in dat kader te werken. Dat protocol werd slechts twee maanden gebruikt en sindsdien is er geen politie-interventie meer gericht naar de centra.

Mededeling van het Rode Kruis (De heer Dutordoir)

50. Het Rode Kruis beschikt over een nieuw instrument in het kader van de Tracing, waarop asielzoekers een beroep kunnen doen om hun vermiste familieleden in Europa op te sporen. Concreet spreken we over een gecentraliseerde databank, die wordt beheerd door alle verenigingen van het Rode Kruis. Personen die tijdens hun vlucht uit het land van oorsprong familieleden verloren hebben, kunnen zich hierin laten registreren.

51. Het idee is er gekomen nadat men een stijging vastgesteld had in het aantal opsporingsverzoeken van asielzoekers, in hoofdzaak van personen uit Centraal-Azië en Afrika. De reeds bestaande opsporingsinstrumenten bleken onvoldoende te zijn.
52. In de databank worden sinds 2006 personen geregistreerd. Het systeem is officieel actief sinds november 2008. Op dit ogenblik werken 10 Europese landen aan het project mee. Het is de bedoeling dat op termijn alle Europese landen deelnemen.
53. De voordelen van het systeem zijn:
1. de snelle toegankelijkheid van allerlei gegevens
 2. een permanente zoekactie: er wordt op lange termijn gezocht. Iemand die vandaag een opsporingsverzoek doet, kan over een maand nog met zijn familieleden worden gematcht.
 3. een versterking van de bestaande opsporingsmogelijkheden in Europa. De kwaliteit van de opsporingsmogelijkheden in de verschillende Europese landen verschilt grondig. Zo is het systeem dat in Griekenland beschikbaar is een stuk minder efficiënt dat de mogelijkheden die in België bestaan. Tracing biedt de mogelijkheid om in alle deelnemende landen over een efficiënt opsporingsstelsel te beschikken.
54. Mevrouw de Aguirre merkt op dat het nuttig kan zijn om de mogelijkheden van een samenwerking met het Eurodac-systeem te onderzoeken.

Mededeling van Croix Rouge (Mevrouw Dogniez)

55. Gezien de verzadiging van de opvangcentra heeft Croix Rouge een open brief opgesteld met een accent op het kwetsbare publiek en de noodzaak om terug te komen op humane waarden. Croix Rouge denkt dat als vluchtelingen zoveel problemen beproeven om een logement te vinden, dit deels is omdat ze slachtoffer zijn van racisme. Croix Rouge constateert eveneens afwijkingen in het kader van de opvang: protectionisme, en groepen omwonenden aan de rand van de centra die de centra in de ogen houden en zelfs overgaan tot het volgen van bepaalde residenten. Er zijn ook risico's van afwijkingen in de andere richting. Een gemaskerde groep heeft een inval gepleegd op de zetel van Croix Rouge om te protesteren tegen het feit dat de opvangcentra gesloten centra zouden zijn die banden onderhouden met de politieke wereld.
56. Mevrouw Dogniez geeft bijkomstige informatie over de 6 gewonde kinderen van Gaza die in België verzorgd werden. 5 van hen zijn nog steeds in het ziekenhuis en het 6^{de} is in een opvangfamilie met de grootmoeder.

Divers

57. Mevrouw Casteleyn deelt mee dat de Foyer, VMC en het BCHV een vorming geven voor Nederlandstalige stagiaireadvocaten op 5 maart van 12u tot 14 in de Foyer, voor de prijs van 5 euro. De vorming zal zich richten op de praktijk en zal vragen beantwoorden van regularisatie, asiel, Dublin, detentie en familiehereniging. Zij zal ook gevolg geven aan de talrijke vragen gesteld door stagiaireadvocaten aan de helpdesks van deze NGO.

**De volgende vergaderingen zullen plaatsvinden op 10 maart 2009, 14 april 2009, 12 mei 2009 en 9 juni 2009 op de zetel van Fedasil
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**